

Cal exigir el repartiment del treball i la riquesa

El 1r de Maig ha de ser sempre un dia reivindicatiu i de lluita per la garantia dels drets: al **treball digne**, a una **jornada laboral** que permeti conciliar la feina amb la vida, a un **salari i prestacions socials suficients**, tant quan es té feina quan quan no se'n té, mitjançant una **Renda Bàsica de les Iguals**, a **pensions** adequades per viure amb dignitat, per lluitar contra les reformes laborals, els desnonaments o les lleis mordassa.

L'**empobriment material** de milions de treballadors i treballadores, a través de mecanismes com la retallada massiva de les rendes salarials, està generant **una de les societats més desiguals del món**. Segons dades del Banc d'Espanya, el 25% de la població de l'Estat espanyol ja vivia sota el risc de pobresa o d'exclusió social abans de la pandèmia. Quan aquesta acabi, la situació pot ser catastròfica. Això suposa que 4,5 milions de llars no poden fer front a necessitats tan bàsiques com poder pagar un lloguer o una hipoteca, escalfar casa seva o senzillament menjar cada dia.

Quatre milions de persones a l'atur, a les quals l'estat els nega el seu dret més essencial com a classe treballadora: el dret de "guanyar-se la vida". Tampoc els reconeix l'estat el dret a unes **prestacions socials** o a una **Renda Bàsica de les Iguals** suficient per a viure dignament.

Davant d'això, l'any passat es van realitzar gairebé **25 milions d'hores extraordinàries, de les quals no se'n van pagar més de 11 milions**. I resulta especialment demolidor la dada que en el cas de les dones més de la meitat de les hores extraordinàries no fossin retribuïdes.

La pandèmia, a més, ha evidenciat altres vergonyes de el sistema. S'ha posat l'interès econòmic per sobre de la vida de les persones; s'han protegit interessos particulars per sobre de les necessitats de la immensa majoria; algunes administracions han mirat cap una altra banda quan s'incomplien sistemàticament diferents preceptes legals: màniga ampla cap a uns i llei de l'embut per a d'altres. **El sistema sanitari, ferit de mort després de les contínues privatitzacions**, ha col·lapsat i, a jutjar pels fets -que són tossuts-, la sanitat privada ha demostrat la seva enorme incapacitat.

Venen temps difícils, temps convulsos, temps on novament s'intentaran imposar els interessos de les elits per sobre els de la classe treballadora. No obstant això, no podem permetre que la crisi la paguin, un cop més, els i les de sempre. Perquè seria intolerable que permetéssim, com a societat, un nou rescat a les entitats financeres mentre les condicions de vida de la classe obrera se segueixen degradant a una velocitat de vertigen.

Aquest **1r de Maig**, ha de seguir sent el dia en què milions i milions de treballadors i treballadores, diguem **prou** i omplim les nostres vides quotidianes, no de sofriment ni desesperació, sinó de **Llibertat**, imposant a governs, empresaris i poderosos un altre **Ordre Social**, un altre sistema, on el repartiment de la feina i de la riquesa faci que una **vida digna** per a totes les persones sigui possible aquí i ara.

VISCA EL 1er DE MAIG!

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE TREBALLADORA!

Confederació General del Treball

